

USNESENÍ

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudců Mgr. Ladislava Vaško a Ing. Mgr. Martina Jakuba Bruse ve věci

žalobce: **AGT-AGROGAST, s.r.o.**, IČ 25726404,
sídlem Dědinská 893/29, 161 00 Praha,
zastoupený advokátem JUDr. Janem Slunečkem,
sídlem Mírové náměstí 48, 440 01 Louny,

proti

žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**,
sídlem Vršovická 1442/65, 100 10 Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2018, č. j. MZP/2018/530/1836,

takto:

Věc se postupuje Městskému soudu v Praze.

Odůvodnění:

Žalobce ve své žalobě napadá rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 12. 2018, č. j. MZP/2018/530/1836, jímž byl částečně změněn výrok rozhodnutí České inspekce životního prostředí, Oblastního inspektorátu Ústí nad Labem, ze dne 6. 9. 2018, č. j. ČIŽP/44/2018/7255, jímž byla žalobci uložena pokuta ve výši 60 000 Kč za přestupek dle § 25 odst. 2 písm. a) zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně ovzduší“), neboť žalobce jako provozovatel stacionárního zdroje znečišťování ovzduší uvedeného v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší a interně označeného „Fermentační středisko Blšany u Loun“ umístěného v provozovně na adrese Blšany u Loun, 440 01 Blšany u Loun, provozoval stacionární zdroj znečišťování ovzduší uvedený v příloze č. 2 zákona o ochraně ovzduší pod kódem 2.3. Kompostárny a zařízení na biologickou úpravu odpadů o celkové projektované kapacitě 10 t nebo vyšší na jednu zakládku nebo vyšší než 150 t zpracovaného odpadu ročně bez povolení provozu dle § 11 odst. 2 písm. d) zákona o ochraně ovzduší.

Podle § 7 odst. 6 věty první zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), není-li soud, u něhož byl návrh podán, k jeho vyřízení místně příslušný, postoupí jej k vyřízení soudu příslušnému. Tím je podle § 7 odst. 2 s. ř. s. soud, v jehož obvodu je sídlo správního orgánu, který ve věci vydal rozhodnutí v prvním stupni nebo jinak zasáhl do práv toho, kdo se u soudu domáhá ochrany.

V daném případě je správním orgánem, který vydal rozhodnutí v prvním stupni, Česká inspekce životního prostředí. Soud se zabýval otázkou, zda by mohla prvoinstančním orgánem v dané věci být Česká inspekce životního prostředí, Oblastní inspektorát Ústí nad Labem. Oblastní inspektorát by mohl být příslušným správním orgánem pouze v případě, kdyby mu právní předpis svěřoval jako organizační složce České inspekce životního prostředí určité samostatné rozhodovací pravomoci. Dle názoru soudu však oblastnímu inspektorátu žádné rozhodovací pravomoci nesvěřuje ani zákon č. 282/1991

Sb., o České inspekci životního prostředí a její působnosti v ochraně lesa, (dále jen „zákon o České inspekci životního prostředí“), ani zákon č. 185/2001 Sb., o odpadech, a ani jiný zákon. V předmětných právních předpisech je vždy uvedeno, že rozhoduje přímo Česká inspekce životního prostředí. V ustanovení § 1 odst. 2 zákona o České inspekci životního prostředí je sice uvedeno, že inspekce se člení na ústřední a oblastní inspektoráty, ale toto ustanovení pouze upravuje organizační strukturu České inspekce životního prostředí. Jedná se pouze o ustanovení organizační, nikoli však o ustanovení upravující kompetence. Tímto ustanovením není upravena pro oblastní inspektoráty žádná pravomoc a působnost. Při výše uvedených závěrech vycházel soud ze závěrů Nejvyššího správního soudu obsažených rozsudku ze dne 16. 7. 2008, č. j. 3 Ans 8/2008-84, a zejména z usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 4. 2012, č. j. Nad 9/2012-37, které se týkalo přímo posouzení místní příslušnosti v případě, kdy prvoinstanční rozhodnutí bylo vydáno Českou inspekci životního prostředí.

Vzhledem k výše uvedenému dospěl soud k závěru, že Česká inspekce životního prostředí je institucí s celostátní působností a sídlem na adrese Na Břehu 267/1a, 190 00 Praha 9, tedy na území hlavního města Prahy. Z výše uvedených skutečností je dle soudu zřejmé, že právě Městský soud v Praze je místně příslušným k vyřízení předmětné žaloby, když v tomto případě žádné zákonné ustanovení nestanoví místní příslušnost odchylně.

S ohledem na výše uvedené zdejší soud věc postoupil Městskému soudu v Praze.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 1. srpna 2019

Mgr. Václav Trajer, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje G. Z.